

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 25 oktober 2026 om 09:30 in de Nieuwe Kerk.

Voorganger: ds. J.W. Sparreboom

Zingen: Psalm 62 (Oude Berijming)

1 Mijn ziel is immers *stil* tot God
Van Hem wacht ik een *heilrijk* lot.
Hij immers zal mijn *rotssteen* wezen
Mijn *heil*, mijn hulp in mijn gebrek
Mijn *toevlucht* en mijn hoog vertrek.
Ik zal geen grote wankling vrezen.

5 In God is al mijn *heil*, mijn eer,
Mijn *sterke rots*, mijn tegenweer
God is mijn *toevlucht* in het lijden.
Vertrouw op Hem, o volk, in smart,
Stort voor Hem uit uw ganse hart:
God is een *toevlucht* t' allen tijde.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 23 (De Nieuwe Psalmberijming)

1 Mijn herder is de *HEER*, zijn hand behoedt mij.
Ik heb genoeg, want zijn *genade* voedt mij.
Genieten mag ik in een *groene* weide
Hij wil mij naar *verfrissend* water leiden.
Hij geeft mij *nieuwe kracht* en blijft mij leren
om Hem te volgen en zijn naam te eren.

2 Al grijnst de dood mij toe in *diepe* dalen,
U zorgt ervoor dat ik *niet* zal verdwalen.
Ik ken geen angst, want U blijft aan mijn zijde.
Waar er gevaar dreigt, komt U tussenbeide:
wanneer de wilde dieren mij belagen,
zult U ze met uw *stok* en *staf* verjagen.

3 U nodigt mij aan *tafel* om te eten.
Mijn vijand ziet het zelf wordt hij vergeten.
U zalft mij, laat mijn beker overstromen.
Uw *liefde* zal mij steeds weer overkomen
uw trouw zult U mij *altijd* blijven tonen.
Ik mag voorgoed in uw nabijheid wonen.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 119 (De Nieuwe Psalmberijming)

24 Mijn *hart houdt* altijd vast aan wat U zegt
daar *leef ik* van. Steeds *speur ik* naar uw woorden.
Ik *ben van* U. Kom *snel en red* uw knecht,
want *slechte mensen willen mij vermoorden*.
Oneindig is de *ruimte van uw recht*,
ruimer dan alles wat mij ooit bekoorde.

Gebied om de opening van het Woord

Schriftlezing: Daniël 6 vers 1 - 29

Daniël in de leeuwenkuil

- ¹ Darius, de Meder, ontving het koningschap toen hij ongeveer tweeënzestig jaar oud was.
- ² Het behaagde Darius over het koninkrijk honderdtwintig stadhouders aan te stellen, die over heel het koninkrijk *verdeeld* zouden zijn,
- ³ en over hen drie rijksbestuurders, van wie Daniël er een was. Aan hen moesten die stadhouders verantwoording afleggen, opdat de koning niet benadeeld werd.
- ⁴ Toen overtrof deze Daniël de rijksbestuurders en de stadhouders, omdat er een uitzonderlijke geest in hem was. De koning overwoog hem over heel het koninkrijk aan te stellen.
- ⁵ Daarop gingen de rijksbestuurders en de stadhouders zoeken naar een grond voor een aanklacht tegen Daniël inzake het koninkrijk, maar zij konden geen enkele grond voor een aanklacht, of iets verkeers vinden, omdat hij betrouwbaar was en er geen nalatigheid of iets verkeers bij hem te vinden was.
- ⁶ Toen zeiden deze mannen: Wij zullen tegen deze Daniël geen enkele grond voor een aanklacht vinden, tenzij wij *iets* tegen hem vinden in de wet van zijn God.
- ⁷ Zo kwamen deze rijksbestuurders en stadhouders eensgezind bij de koning en zeiden het volgende tegen hem: Koning Darius, leef in eeuwigheid!
- ⁸ Al de rijksbestuurders van het koninkrijk, de machthebbers, de stadhouders, de raadslieden en de landvoogden, zijn na onderling beraad van mening dat er een koninklijk besluit moet worden opgesteld en een verbod moet worden bekrachtigd, dat al wie binnen dertig dagen een verzoek zal richten aan welke god of mens ook, behalve aan u, o koning, in de leeuwenkuil zal worden geworpen.
- ⁹ Nu *dan*, koning, stel het verbod op en onderteken het bevelschrift, dat niet veranderd mag worden, volgens de wet van Meden en Perzen, die niet mag worden herroepen.
- ¹⁰ Daarop ondertekende koning Darius het bevelschrift en verbod.
- ¹¹ Toen Daniël te weten kwam dat dit bevelschrift ondertekend was, ging hij zijn huis binnen. Nu had hij in zijn bovenvertrek open vensters in de richting van Jeruzalem. *Op* drie tijdstippen per dag ging hij op zijn knieën, bad hij en dankte hij voor het aangezicht van zijn God, precies zoals hij voordien had gedaan.
- ¹² Toen kwamen deze mannen eensgezind *bij zijn huis* en troffen Daniël aan, terwijl hij bad en smeekte om genade voor het aangezicht van zijn God.
- ¹³ Meteen kwamen zij naar voren en zeiden in de tegenwoordigheid van de koning over het verbod van de koning: Hebt u niet een verbod ondertekend dat iedereen die binnen dertig dagen een verzoek zou richten aan welke god of mens ook, behalve aan u, o koning, in de leeuwenkuil zou worden geworpen? De koning antwoordde en zei: Dat woord staat vast volgens de wet van Meden en Perzen, die niet mag worden herroepen.

¹⁴ Toen antwoordden en zeiden zij in de tegenwoordigheid van de koning: Daniël, een van de ballingen uit Juda, heeft op u, o koning, en op het verbod dat u ondertekend hebt, geen acht geslagen, maar *op* drie tijdstippen per dag doet hij zijn gebed.

¹⁵ Toen de koning dit woord hoorde, nam hij het zichzelf zeer kwalijk en hij zette *zijn* hart erop om Daniël te verlossen. Tot zonsondergang spande hij zich in om hem te redden.

¹⁶ Toen kwamen deze mannen *weer* eensgezind bij de koning en zeiden tegen de koning: Weet, o koning, dat het een wet van Meden en Perzen is dat geen enkel verbod of besluit dat de koning heeft opgesteld, veranderd mag worden.

¹⁷ Toen gaf de koning bevel en men haalde Daniël en wierp *hem* in de leeuwenkuil. De koning nam het woord en zei tegen Daniël: Uw God, Die u voortdurend vereert – Hij zal u verlossen.

¹⁸ Er werd een steen gebracht en op de opening van de kuil gelegd. De koning verzegelde die met zijn ring en de ring van zijn machthebbers, zodat de maatregel met betrekking tot Daniël niet veranderd kon worden.

¹⁹ Toen vertrok de koning naar zijn paleis. De nacht bracht hij vastend door. Geen *enkele vorm van* vermaak liet hij bij zich brengen. Zijn slaap was ver van hem geweken.

²⁰ Vroeg in de morgen, toen het licht werd, stond de koning op. Haastig vertrok hij naar de leeuwenkuil.

²¹ Toen hij in de nabijheid van de kuil gekomen was, riep hij naar Daniël, met droeve stem. De koning nam het woord en zei tegen Daniël: Daniël, dienaar van de levende God, heeft uw God, Die u voortdurend vereert, u van de leeuwen kunnen verlossen?

²² Toen sprak Daniël tot de koning: O koning, leef in eeuwigheid!

²³ Mijn God heeft Zijn engel gezonden en Hij heeft de muil van de leeuwen toegesloten. Ze hebben mij geen letsel toegebracht, omdat ik voor Hem onschuldig ben bevonden. Ook tegen u, o koning, heb ik geen misdaad begaan.

²⁴ Toen werd de koning zeer verheugd daarover, en hij beval Daniël uit de kuil te trekken. Toen Daniël uit de kuil was getrokken, werd er geen enkel letsel bij hem aangetroffen, omdat hij op zijn God had vertrouwd.

²⁵ Vervolgens beval de koning en men haalde die mannen die Daniël openlijk hadden beschuldigd, en men wierp hen, hun kinderen en hun vrouwen, in de leeuwenkuil. Zij hadden de bodem van de kuil *nog* niet bereikt, of de leeuwen maakten zich van hen meester en verbrijzelden al hun beenderen.

²⁶ Toen schreef koning Darius aan alle volken, natiën en talen die op heel de aarde woonden: Moge uw vrede toenemen!

²⁷ Er wordt door mij bevel gegeven dat men in heel het machtsgebied van mijn koninkrijk zal beven en sidderen voor het aangezicht van de God van Daniël,
want Hij is de levende God,
en houdt voor eeuwig stand.
Zijn Koninkrijk gaat niet te gronde,
en Zijn heerschappij duurt tot het einde.

²⁸ Hij verlost en redt,
Hij doet tekenen en wonderen
in de hemel en op de aarde,
Hij, Die Daniël heeft verlost uit de klauwen van de leeuwen.

²⁹ En het ging deze Daniël voorspoedig onder het koningschap van Darius en onder het koningschap van Kores, de Pers.

Kindermoment

Zingen: Op Toonhoogte 463 (Daniël, Daniël)

1

(Refrein)

Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.

Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.

Als je in de kuil van de leeuwen ligt,

snoert hij de muil van de leeuwen dicht.

Al zien ze geel en groen, ze kunnen je niks doen.

(Refrein)

Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.

Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.

3 Soms wordt er vreselijk op me geknord,

lijkt het of ik opgegeten word.

Zit ik in het nauw, dan denk ik weer aan jou.

(Refrein)

Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.

Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.

Zingen: Op Toonhoogte 234 (Stil, mijn ziel, wees stil)

1 Stil, mijn ziel, wees stil

en wees niet bang

voor de onzekerheid van morgen.

God omgeeft je steeds

Hij is er bij

in je beproevingen en zorgen.

(Refrein)

God, U bent mijn God

en ik vertrouw op U

en zal niet wankelen.

Vrededorst, vernieuw

een vaste geest binnen in mij,

die rust in U alleen.

2 Hoor je ze grommen, ze kijken zo woest.

Hun tanden zijn al jaren niet gepoetst.

Ze lusten je wel rauw, maar God beloont je trouw.

(Refrein)

Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.

Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.

2 Stil, mijn ziel, wees stil

en dwaal niet af

dwars door het dal zal Hij je leiden.

Stil, vertrouw op Hem

en hef je schild

tegen de pijlen van verleiding.

(Refrein)

God, U bent mijn God

en ik vertrouw op U

en zal niet wankelen.

Vrededorst, vernieuw

een vaste geest binnen in mij,

die rust in U alleen.

3 Stil, mijn ziel, wees stil
en laat nooit los
de waarheid die je steeds omarmd heeft.
Wacht, wacht op de Heer
de zwartste nacht
verdwijnt wanneer het daglicht doorbreekt.

(Refrein 2x)
God, U bent mijn God
en ik vertrouw op U
en zal niet wankelen.
Vredevorst, vernieuw
een vaste geest binnen in mij,
die rust in U alleen.
Ik rust in U alleen.

) 2x

Prediking n.a.v. Daniël 6 vers 24

Thema: 'vertrouwen op God'

Zingen: Opwekking 847 (Onze schuilplaats is God)

1 Er is hoop die groter dan de dood is,
er is leven, sterker dan het sterven.
Er is licht dat niemand ooit kan doven,
er is liefde die nooit teleur zal stellen.

2 Er is vrede, ver voorbij de onrust,
er is blijdschap, dieper dan de tranen.
Er is sterkte, zelfs in onze zwakte,
er is trouw die ons niet zal verlaten.
Onze hulp en onze verwachting is in U,
voor eeuwig.

(Refrein 1)

Dus richten wij onze harten naar boven,
vertrouwen wij op de God die wij loven.
Niemand die ons uit uw handen kan roven,
een machtige rots, onze schuilplaats is God.

Er is troost die sterker dan de pijn is,
er is vreugde, groter dan ons lijden.
Er is antwoord, midden in de twijfel,
overwinning, dwars door al ons strijden.
Onze hulp en onze verwachting is in U,
voor eeuwig.

(Refrein 2)

Dus richten wij onze harten naar boven,
vertrouwen wij op de God die wij loven.
Niemand die ons uit uw handen kan roven,
een machtige rots, onze schuilplaats is God.
Tot aan de dag dat U bij ons komt wonen,
en alle tranen voor altijd zal drogen,
is het uw Geest die ons helpt te geloven,
een machtige rots, onze schuilplaats is God.
Onze hulp en onze verwachting is in U. (3x)
Voor eeuwig.

(Refrein 2)

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 34 (Oude Berijming)

11 De *HEER* verlost en spaart

Zijn volk, *dat op Zijn* hulp vertrouwt.

Het *zal, door Hem* in gunst beschouwd,

Niet *schuldig* zijn verklaard.

Zegen